

Aspinwall, 1887 r.

Sto trzydzieści lat temu żył na emigracji
Pewien stary rybak o imieniu Ignacy.
Był uchodźcą z Polski, której to już nie było
I przez to mężczyźnie siwych włosów przybyło.
Mimo swej starości pracował wciąż fizycznie
I by mieć, co jeść, odkładał grosze nieliczne.
W końcu jego łódź odmówiła posłuszeństwa
Deski przegniły, a rybak miał dość pieroństwa.
Przez znajomości w portach otrzymał ofertę,
Która miała mu dostarczyć banknotów stertę.
Stary jebaka miewał tam liczne kochanki,
Po których zostały głównie w dzienniku wzmianki.
Acz oferta pracy była na wagę złota.
Jako latarnik - praca dla starego chłopca.

Ignacy szybko w urzędzie się zameldował,
A u medyka pracy zdrowego udawał.
Potem przeszedł szkolenie ze świateł obsługi.
Cieszył się, że w końcu pospłaca wszystkie długi.
Na koniec przekazano mu klucz do latarni.
Uzgodniono dostawy z miasta i masarni.
Tydzień później Ignacy już w latarni służył,
Acz czas spędzany tam okrutnie mu się dłużył.
W dodatku zbliżały się urodziny starca,
Które miały nadejść dziewiętnastego marca.
Tegoż dnia do latarni zapukał listonosz.
Stary zboczeniec czym prędzej zrzucił biustonosz
Oraz odebrał przesyłki od pocztowego.
W jednej z nich była butelka i coś płaskiego.
"Pan Tadeusz" brzmiała na flaszce etykieta.
Oprócz tego w przesyłce była też tapeta
Oraz książka z kurtyzanami na okładce.
Ignacy od razu pomyślał o swej matce.
Musiały to być prezenty z któregoś z portów.
Ignacy je lubił w opozycji do tortów.

Po obiedzie stary dziad rozpoczął libację
Chociaż nikogo nie zaprosił na kolację.
Leżał sobie nagi w rozrzuconych łachmanach.
Przeglądał przy tym książeczkę o kurtyzanach.

W końcu sen zmógł krótkiego stażem latarnika.
Obudził się w południe, gdy ktoś do drzwi pukał.
Nie reagował, więc ludzie drzwi wyważyli
I prosto z mostu latarnika oskarżyli:
"Zapomniałeś zapalić światła ostatniej nocy!
A my robiliśmy wszystko, co w naszej mocy!
Luksusowy liniowiec rozbił się o skały!
Odszkodowania będą milion kosztowały!
Pójdiesz w chuj ze służby!
Jesteś wszystkim dłużny"
Na to Ignacy pijany bełkotał: "O Boże!
Aqua mała ty kurwo! Stary człowiek może!
Walczyłem w dwóch powstaniach! Czy mi nie wierzycie?!"
Urzędnik na to rzekł: "Zobaczysz jeszcze życie".
Wzięli dziada za siwe kłaki wytargali,
A potem na rynku do kości wychłostali.
Truchło pijaka wyrzucili gdzieś na plaży
To koniec tej historii. Nic już się nie zdarzy.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Zewediach, dodano 09.10.2018 21:10

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.